

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 819: Chuyên Tâm Tu Học, Tiếp Nối Huệ Mạng Của Phật, Hoàng Pháp Lợi Sanh

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 069)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Ý nói rằng chúng sanh đời mạt pháp, nếu có người có thể thọ trì đọc tụng kinh này, thì công đức ấy so với công đức cúng dường chư Phật của ta, ta thật chẳng thể sánh bằng, toán số và thí dụ đều không thể bì kịp.】

Cách nói này có phải là hơi quá đáng chăng? Có phải là Phật Thích Ca Mâu Ni đang an ủi chúng ta chăng? Nếu chúng ta nghĩ như vậy thì sai rồi. Phật ở trong kinh đã nói một cách rất rõ ràng với chúng ta rằng: “Nhu Lai là bậc nói lời chân (*chân ngữ giả*), nói lời thật (*thật ngữ giả*), nói lời đúng như thật (*như ngữ giả*)”. Cái gọi là “như ngữ” chính là nói hoàn toàn đúng với chân tướng của sự thật, không có mảy may phóng đại, cũng không có mảy may giấu giếm, sự thật như thế nào thì nói như thế đó, đây gọi là “như ngữ”. Chúng ta phải tin tưởng lời của Phật.

Đạo lý trong đó rất sâu; chúng ta vì không minh bạch đạo lý này nên mới nảy sanh nghi hoặc. Thế nhưng nếu hơi thông đạt giáo nghĩa Đại thừa một chút, dẫu không thể thấu hiểu hoàn toàn thì cũng có thể biết được đôi phần. Vì sao vậy? Căn tánh của chúng sanh thời mạt pháp rất kém cỏi, phiền não và tình chấp rất nặng nề, mà sức mạnh cảm dỗ của xã hội lại mạnh hơn thời xưa không biết bao nhiêu lần. Đủ thứ thiên hình vạn trạng đang cám dỗ ở đây, vậy mà bạn vẫn có thể không động tâm, vẫn có thể không chấp trước, lại còn chịu tin tưởng những lời Phật giảng dạy. Người thời nay nếu nghe được những lời này, họ sẽ cho rằng những lời này đã quá cổ xưa rồi, không còn hợp thời nữa, đáng lẽ phải bị đào thải đi; người thời nay đều có cách nhìn như vậy, thế mà bạn vẫn có thể tin tưởng, cho rằng lời của Phật là chân thật, thì điều này quả thật rất phi phàm.

Chỉ một điểm này thôi đã là thiện căn phước đức không thể nghĩ bàn rồi, lại còn có thể chân thật chiếu theo lời trong kinh giảng mà thực hành, có thể buông xả tất cả, vì hết thấy chúng sanh mà hy sinh cống hiến, thì công đức này làm sao tính đếm cho được! Mọi người có hiểu rõ không?

Nếu bạn không hiểu, thì tôi nói cho bạn biết, trong đời quá khứ của bạn, nếu như chưa từng cúng dường vô lượng vô biên chư Phật, thậm chí số chư Phật bạn cúng dường còn vượt hơn cả Phật Thích Ca Mâu Ni, thì hôm nay bạn làm sao có được thiện căn này; thiện căn tuyệt đối không phải là ngẫu nhiên. Trong “Kinh Kim Cang” và “Kinh Vô Lượng Thọ” có nói, bạn không phải là phàm nhân, nhưng đã có thiện căn sâu dày đến như vậy, tại sao lại chưa được thành tựu? Phía trước đã nói, là vì bạn lười biếng, giải đãi, bạn không chịu buông xả. Có thể bạn đã tu hành trước Phật Thích Ca Mâu Ni, Phật Thích Ca Mâu Ni là người tu sau bạn, thế mà Ngài đã thành Phật rồi, còn chúng ta ngày nay vẫn đang làm phàm phu.

Cho nên nghe xong bộ kinh này, có thể tin, có thể nguyện, có thể hành, thì đây chính là thiện căn sâu dày từ vô lượng kiếp. Bạn minh bạch những đạo lý này, thì sẽ thấy đây không phải là lời nói khoa trương của Thế Tôn, mà những gì Ngài nói thật sự là chân tướng sự thật.